

Openbaring 1:1-3

III. Apc.1:03 (III).

We zetten onze exegese voort met het behandelen van Apc. 1:3. We doen dit weer met het bespreken van de tekst (III.03.01. 1), de vergelijking met de weergaven van de tekst (III.03.02.1.) en met de verklaring (III.03.03.1.).

De tekst. Apc.1:3.
(III.03.01.1.)

We geven hier de Griekse, Latijnse en Hebreeuwse tekst in vertaling weer samen met de Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling. We mogen voor de textuele weergave van het Grieks, Latijn en Hebreeuws verwijzen naar de Bijlage (Apc.01a).

De letterlijke weergave van de Griekse tekst luidt als volgt: "Gelukkig hij die leest en zij die de woorden van de profetie horen en die bewaren wat daarin geschreven is; immers de (toevoeging HJS: *door GOD bepaalde*) tijd is dichtbij."

De letterlijke vertaling van de Latijnse tekst: "Gelukkig die leest en die de woorden van de profetie horen en de zaken die daarin geschreven zijn bewaren; immers de tijd is nabij."

De letterlijke vertaling van de Hebreeuwse tekst: "Gelukkig die de woorden van **deze** profetie lezende is, en gelukkig om haar (HJS: *profetie*) te horen, degenen die alles wat hier (HJS: *aan deze plaats, zie Gn.19:12*), geschreven is bewaren; want nabij is de dag (HJS: *namelijk van GODS oordeel of vrij spraak*)."

Statenvertaling: "Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die gehoor geven aan de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de tijd is nabij."

Kanttekeningen:

"9. De tijd Namelijk dat deze dingen beginnen te geschieden, en derhalve dat de gelovigen zich met de oordelen GODS tegen de verdrukken, en met de zalige uitkomst der verdrukten *welke beide dingen hier doorgaans worden voorgesteld* zullen mogen vertroosten en versterken. Anderszins ook wordt zelfs de laatste ure en dag gezegd nabij te zijn, omdat Hij den mensen onvoorziens zal overkomen. Zie

Mt.24:43, 'Maar weet dit, dat, zo de heer des huizes geweten had, in welke nachtwake de dief komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven', enz.;

1Th.5:2, 'Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des HEEREN also zal komen, gelijk een dief in de nacht';

1Th.5:4, 'Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen';

2P.3:10, 'Maar de dag des HEEREN zal komen als een dief in den nacht, in welken de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden';

Apc.3:3 'Gedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het, en bekeer u: indien gij dan niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief, en gij zult niet weten, op wat ure Ik over u komen zal'."

Herziene Statenvertaling: "Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij."

Apc.1:3. Vergelijking tussen de verschillende weergaven (III.03.02.1).

1. Voor een uitgebreide vergelijking van de weergaven van de Griekse, Latijnse, Hebreeuwse en Neder-

landse tekst zie de Bijlage (Apc.01a). Nu geven we een en ander slechts summier weer.

2. De Griekse tekst geeft niet alleen bij het begin maar ook bij de voortzetting van de tekst een participium weer, in het Nederlands een deelwoord dus: "lezende", "horenden", "bewarenden". De Latijnse tekst doet dit niet maar geeft bij deze bovenstaande woorden een praesens weer, tegenwoordige tijd. De Hebreeuwse tekst geeft ook participia weer net als de Statenvertaling. De Herziene Statenvertaling volgt de Latijnse tekst.

3. Lijkt dit onderscheid belangrijk? Een deelwoord of een tegenwoordige tijd? Toch wel! Immers, bij het gebruik van een deelwoord geef je een duratief aspect van het werkwoord weer dat in de toekomst voortduurt. Degene die de Apocalypse leest en blijft lezen, horen en bewaren. Ze krijgen er niet genoeg van. Bij een tegenwoordige tijd geef je alleen het feit op zichzelf weer. Een deelwoord geeft aan dat Apc.1:3 tot aan het einde der tijden relevant is. Een tegenwoordige tijd geeft aan dat Apc.1:3 voor het moment van ontstaan relevant is.

4. Omdat het Grieks in de tekst wisselt tussen enkelvoud en meervoud ("leest" is enkelvoud; en "horen" en "bewaren" zijn meervoud!) lijkt het alsof de lezer, en de hoorders met de bewaarders verschillende mensen zijn, terwijl dit niet de bedoeling lijkt. De Latijnse tekst heeft een andere benadering. De Hebreeuwse tekst heeft een totaal andere zinsconstructie. In de Bijlage ga ik daar dieper op in.

5. Bij de Hebreeuwse tekst valt op dat deze de volle nadruk legt op **deze** profetie. In andere versies lijkt het om een boek, of een boekrol, te gaan.

6. In tegenstelling tot andere weergaven herhaalt de Hebreeuwse tekst na het woord voor "profetie" het woord voor "gelukkig" aan het begin van dit vers.

7. Duidelijk geeft de Griekse tekst het woord voor de bestemde tijd die nabij is, net als de Hebreeuwse tekst.

8. Let op het verschil tussen καιρος, kairos, en χρονος, chronos, in het Grieks! De Hebreeuwse tekst

Openbaring 1:1-3

heeft dit woord niet weergegeven met “tijd” maar met “de dag”. Bedoeld is de dag van het oordeel van GOD dat over alle mensen zal gaan, namelijk oordeel of vrij spraak.

Alles overziende is, naar mijn oordeel, de weergave van de Hebreeuwse tekst van Apc.1:1-3 het meest zuiver.

Apc.1:3. Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die gehoor geven aan de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de tijd is nabij. (III.03.03.1.)

We volgen de Hebreeuwse tekst in deze verklaring. Met dit vers worden we herinnerd aan de gebruiken in de Oudheid. Boeken waren zeldzaam en uitermate kostbaar.

Ze werden niet gedrukt zoals nu het geval is maar één voor één met pen en inkt door zogenaamde schrijvers overgeschreven. Aanschaf van boeken door de meerderheid van de bevolking was onmogelijk. Alleen rijke mensen konden zich boeken aanschaffen. Voorbeeld is de rijke kamerling uit Ethiopië uit Act.8:26-40.

Er waren toen in grote steden met behulp van de overheid en rijke particuliere personen grote bibliotheken waar men bepaalde werken kon lezen. In dorpen was dat onmogelijk. Na de ballingschap was men aangewezen op Joodse synagogen waar op de sabbatdagen gelezen werd uit kostbare boekrollen, waarbij een enkel gedeelte zo nodig toegelicht werd. Voorbeelden zijn L.4:14-32 in de synagoge van Nazareth waar CHRISTUS leest uit de de boekrol van de profetie van Jesaja en deze op Zichzelf toepast. Zie Is.61:1-3. En ook Act.13:13-41 in de synagoge van Antiochië in Pisidië waar Paulus en Barnabas op uitnodiging (zie Act.13:15) het Evangelie van de gekruisigde en opgestane HEERE JEZUS verkondigden na het lezen van de Thora. Synagogen zorgden ervoor dat altijd Thora-rollen voorhanden waren (Bijbelboeken Genesis tot en met Deuteronomium), soms ook enkele boekrollen van historische en profetische boeken en boekrollen voor speciale dagen.

Zo was het ook in de tijd waarin de eerste Christelijke gemeenten bij elkaar kwamen. In hun onderlinge bijeenkomsten las men uit boekrollen van het Oude Testament (die in CHRISTUS vervuld waren), Nieuwtestamentische evangelieën en brieven. Iemand die daartoe bevoegd was, gaf een verklaring bij diverse Schriftplaatsen en maakte toepasselijke en stichtelijke opmerkingen. Natuurlijk ontbraken gebeden en liederen niet. En evenmin de bediening der sacramenten.

Dat is de achtergrond van Apc.1:3, waarbij Johannes veronderstelde dat dit boek enkele keren

zou worden overgeschreven en op zo'n manier in het bezit van de verschillende Christelijke gemeenten zou komen. Om die reden heeft hij dit opschrift geschreeven zoals hij het geschreven heeft.

Letten wij erop dat er staat: *'Zalig is hij, die leest'*. Er staat niet: Zalig is hij die **niet** leest! Johannes herhaalt wat zijn HEERE en Heiland geleerd had toen Hij zei: *'Zalig zijn degenen, die het Woord GODS horen, en hetzelfde bewaren'* (L.11:28)! Als het tegendeel het geval is, zeker wat dit laatste Bijbelboek betreft, lijken we op degenen, die slechts één talent had gekregen, dat in een zweetdoek bewaarde, en vervolgens teruggaf, omdat hij wist dat zijn HEERE een hardvochtig meester was. We weten allemaal wat er met hem gebeurd is!

Laten wij met dit Bijbelboek doen wat Maria deed, de moeder des HEEREN, die in haar hart bewaarde wat zij gehoord en gezien had (L.2: 19 en 51)! Meer lezen in GODS Woord is in onze gejaagde tijd een probaat geneesmiddel voor stress en psychische problemen van allerlei aard. We hebben overal tijd voor, zo lijkt het, behalve voor het lezen van de Bijbel. Wat we zouden moeten lezen, lezen we niet. En wat we niet zouden moeten lezen, lezen we wel! Zo wil de duivel het graag! Als de vervolgde kerk smacht naar één enkel woord van CHRISTUS, hoezeer stelt dat onze zonde aan de kaak, die het Woord GODS te kust en te keur hebben maar er niet in lezen!

En dat te meer, nu de tijd nabij is. Reeds eerder had Johannes gewaarschuwd: *'Kinderkens, het is de laatste ure'* (1J.1:18)! Voordat de HEERE stormen en benauwdheden, verdrukking en verschrikking zendt, waarschuwt Hij Zijn Kerk bij monde van Johannes. Met alle lek en gebrek en in alle zwakte mogen we u allen deze zaken verkondigen opdat ieder, die zijn ziel en zijn Zaligmaker lief heeft gekregen, de toevlucht neme tot de Alfa en de Omega, Die tot hun troost zegt: Bij Mij moet je zijn om zalig te worden, bij Mij alleen! Bij Mij ben je alleen veilig en geborgen. Laat de dag van de Zoon des mensen je niet onverwachts overvallen want welgelukzalig allen die aan Mij alleen genoeg hebben! Johannes heeft met gezag geschreven.

Laten de woorden: **WANT DE TIJD IS NABIJ** gegrift mogen staan in ons hart en leven! Dat slaat vanzelfsprekend allereerst op het feit van de wederkomst van CHRISTUS. Maar het kan ook slaan op het feit dat ook wij eenmaal op de door GOD bepaalde tijd moeten sterven. En zijn we dan geborgen? Zijn we dan bereid? Is CHRISTUS onze schuldovernemende Borg en Middelaar geworden? Dat is het belangrijkste zowel met het oog op ons sterven als met het oog op de wederkomst!